

селенитѣ и да ги не причиташь, нѣ да ходишъ както ти са ще и кадѣто ти скимне и то не си е право. Зк. 48. Българската му История не я бива никакъ за учебникъ на ония дѣца, за които безъ всѣкакви резони скимнало на господство му да ѝ назначи. Пс. 9—10 р. 167. Ние оставяме глупавы-ты (даскалы) да располагатъ съ глупавы-ты както имъ кефъ скымне. Л. Д. 1869 р. 164.

Скимнъ Скимамъ *м. св.* кивну: Той ми скимна да излѣза.— Здумале се, скимале се До двами на луди млади Вечер касно на реката, Вѣтром рано на чешмата. Пс. 8, 93.

Скимтѣкъ Скимчъ *м. дл.* скулю: Кученцата са подмилкуваха на около ми, скимтѣха отъ радостъ и ся потриваха на краката ми. Х. I, 52. Кучето зе да рови и да скимчи. И. С. 18.

Скимънъ с. м. лъвенокъ (*ч.-сл.* скоумънъ, скомубъс): Тогази азъ осѣтихъ себеси като лвица на коя то отнематъ скимънъ ѝ. Т. 257.

Скинъ Скинамъ *м. св.* сорву, оборну: Тамо имать злата яблонница, Да ми скинить три златни яболка. М. 145, 198. Скини ми моме страче босилокъ, Да си мириснемъ, да си закачамъ. В. 326. Да разvezатъ кошлата,—ученачка, Нето конче да не скинатъ, Нето игла да не скршетъ. В. 157—158. Върза Ано конъ за два дѣба, Кладе брата Ано, подъ два дѣба—„Вискай, конъ, вискай, белке скинешъ Ти да си идешъ конъ дѣри дома! В. 194. Доде му рѣце врѣзаха, Деветъ конопе скинаха, Съ десета рѣце врѣзаха. М. 149.—са, сорвусъ, оборвусъ: Уще речта не дорече, Ми съ скина поясното. М. 44. Ми люлайте моето люби високо, Чел е дрво мравлько, Чел е виже ванзалько, Ке се скине, ке да падне. В. 33.

Скіптеръ с. м. Скіптро *с. с.* скіптеръ: Не достигаше само скіптро на място толгъ. Р. 76.

Скитамъ (*са*) *м. дл.* скитаюсь, брожу: Катувіе като ковачіе, ръшетаріе, врѣтенаріе и свирци ся скитатъ отъ едно място на друго. Л. Д. 1869 р. 71. Колко спромашки дѣтца скитатъ петь за четвери като нѣматъ срѣдства да идѣтъ въ радовно училище. *ib.* р. 198. И ты, Духовниче, който скиташъ за милостиня. *ib.* 71 р. 172. Скита са, като куче безъ сапбия. Кн. 127. Майката са скита по цѣлъ день изъ градътъ, а синътъ ѝ да стане епитропъ. З. 237. Доменико е побѣгналъ въ планини-ть и са скита тамъ съ чета хайдуци. Л. Д. 75 р. 141. **Скитане** с. с. скитанье: Тя мислила повече за чуждина и имала наклонностъ за скитание. *ib.* р. 132.

Скитачъ с. м. скиталецъ, бродяга: Французска-та армія преличила като на една толка скитачи и сиромаси. И. 336.

Скитникъ с. м. Скитница *с. ж.*nomadъ, скиталецъ, —лица: